Proletari din toate ţările uniţi-vă!
In luptă pentru cauza lui Lenin şi Stalin înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VI Nr. 10 (262) ☆ Miercuri 3 Feb. 1954 ☆ 4 pag., 15 bani

Cum învăţăm

Observaţiile noastre în pădure

In vacanţa de iarnă am petrecut câteva zile frumoase la Buşteni.

Odată am pornit spre poalele muntelui de unde începea pădurea.

— Priviţi urme de lup! strigă Manolache Corneliu.

Ne-am adunat, dar nimeni nu cunoştea bine urmele de animale. Tocmai atunci se apropie de noi un bătrân. Era moş Nicolae. Dânsul locuieşte la marginea pădurii. Bucuroşi, am fugit în întâmpinarea lui şi l-am rugat să ne spună cum se recunosc urmele lăsate în zăpadă de vieţuitoarele pădurii. Ne-a arătat urme de vulpe, de lup, de căprioară şi ne-a învăţat cum să le deosebim unele de altele.

Curioşi să aflăm cât mai multe, am început să-i punem întrebări în legătură cu viaţa acestor animale. Am aflat lucruri interesante, de pildă că puii de căprioară şi de iepure sunt atacaţi de vulpe şi lup şi de aceea găseşti destul de rar urmele lor. Am vorbit şi despre urşi. Fără îndoială că am fi dorit să vedem şi o vizuină, dar asta era mai greu. Am mers în schimb la grădina zoologică. Acolo erau toate animalele despre care vorbisem la marginea pădurii.

De toate astea îmi aduc aminte adeseori la lecţiile de zoologie

Samuel BUGAN
cartierul N. Bălcescu, Tecuci

Nota 5 este o răsplată mult dorită de oricare şcolar. Răspunzând la lecţia de Fizică, Florin Hondrosom din clasa a VII-a dela Şcoala de 7 ani nr. 4 din Oraşul Stalin a căpătat nota 5.

Două răspunsuri

Nu de mult, la o lecţie, am ascultat două eleve din clasa a V-a B: Luli Gavrilescu şi Marina Costea. Amândouă fetele trebuiau să vorbească despre aceeaşi temă: Temperatura aerului.

Prima care a răspuns la lecţie a fost Luli Gavrilescu. In faţa globului, ea a vorbit despre cele 5 zone de căldură, despre încălzirea aerului.

— Cum se face măsurarea temperaturii aerului? am întrebat-o eu.

Gavrilescu s'a gândit o clipă apoi a răspuns:

— Temperatura aerului se măsoară cu termometrul. Am să vă povestesc despre experienţa mea.

Fetele ascultau cu atenţie deosebită. Gavrilescu povesti că timp de 15 zile, a urmărit temperatura aerului. Dimineaţa, aproape întotdeauna temperatura era cea mai scăzută. Temperatura cea mai ridicată din timpul zilei e între orele 2 şi 3 după amiază. Gavrilescu mai vorbi despre aparatele pe care le-a văzut în timpul vizitei făcută de noi la Observatorul Meteorologic dela Băneasa.

A venit apoi rândul Marinei Costea. Fetele au ascultat-o un timp, dar au început să se plictisească. Şi aveau dreptate: Marina răspundea greu, se oprea mereu în mijlocul unei fraze. Insăşi Marina părea plictisită de răspunsul ei.

După cum vedeţi, cele două eleve au răspuns la aceeaşi lecţie, au învăţat pe acelaşi manual. Şi totuşi răspunsurile lor au fost cu totul diferite. De ce s'a întâmplat aşa? Pentru asta trebue neapărat să vă povestesc cum şi-au pregătit ele lecţia acasă. Cunosc acest lucru deoarece le-am vizitat în ajunul zilei de care vă vorbesc.

...Gavrilescu a deschis manualul. Alături, pe masă, se află caietul de notiţe şi un atlas. Ceva mai deoparte se găseşte un carneţel cu însemnări din timpul vizitei făcute la Observatorul Meteorologic.

Gavrilescu a citit odată lecţia din manual, a recitit notiţele din caiet. Pe harta globului a urmărit apoi delimitarea celor 5 zone de căldură, iar din manual hărţile care arătau isotermele în lunile Ianuarie şi Iulie.

A citit apoi însemnările luate în timpul vizitei şi observaţiile pe care le făcuse ea zilnic asupra temperaturii aerului.

Aşa şi-a pregătit ea lecţia.

Dar cum şi-a pregătit Marina lecţia? Ea a deschis manualul, a citit de două ori lecţia şi şi-a zis: „Gata, ştiu lecţia". Atât.

Desigur, manualul cuprinde cunoştinţele pe care trebue să şi le însuşească un şcolar de clasa a V-a. El dă mult celui care vrea să ştie şi să cunoască tot mai multe. Să citeşti de două ori lecţia, pentru ca să zici „Gata, am învăţat", asta nu-i deajuns. Trebue să cauţi întotdeauna aplicarea în viaţă, în tot ce te'nconjoară, a cunoştinţelor căpătate.

Prof. Elena BOERU-ZOTESCU
Centrul şcolar de fete 2—10—13 Bucureşti

Pentruca să înţeleg bine teorema

In ultima oră de geometrie tovarăşa profesoară ne-a demonstrat următoarea teoremă: Intr'un cerc, diametrul este cea mai mare dintre coarde.

In timpul explicaţiei am căutat să fiu cât mai atent şi am notat tot ce se scria pe tablă. Acasă, am făcut singur încă o dată demonstrarea teoremei, uitându-mă numai la figură. Apoi am desenat un cerc cu o rază mai mare şi am folosit alte litere decât cele din prima figură. După câteva exerciţii de felul acesta am reuşit să demonstrez teorema fără nici o greşeală. La urmă mi-am dat seama că învăţasem totodată şi enunţul ei. Am rezolvat apoi câteva probleme, folosind teorema demonstrată.

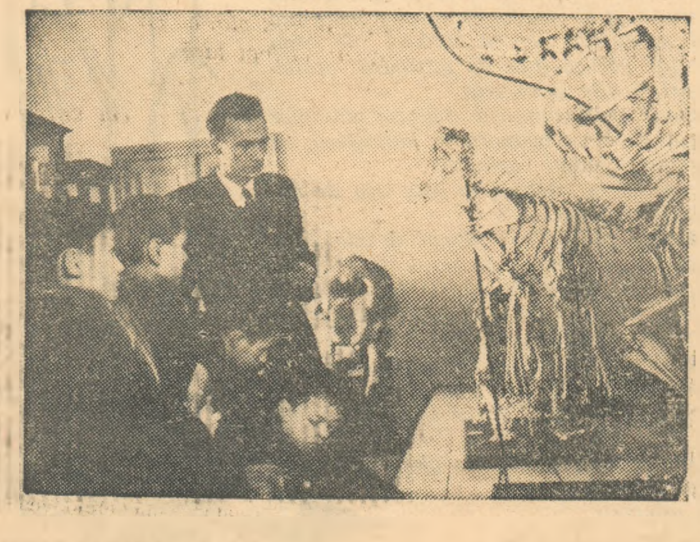
Invăţ în felul acesta, deoarece am observat că aşa reţin mai uşor lecţia.

Cătălin CIOLEA
cl. a VII-a C. Şcoala de 7 ani Urziceni

Ca să poţi răspunde bine trebue să-ţi pregăteşti temeinic lecţia. Gabriela Afloarei din clasa a IV-a dela Şcoala elementară română din Siculeni, raionul Miercurea Ciuc, îşi pregăteşte cu multă atenţie lecţia.

La muzeu

In muzeu vezi lucruri interesante, care completează cunoştinţele. Iată-i pe elevii din clasa a IV-a dela Şcoala de 7 ani nr. 30 din Bucureşti într'una din sălile muzeului de Ştiinţe Naturale.

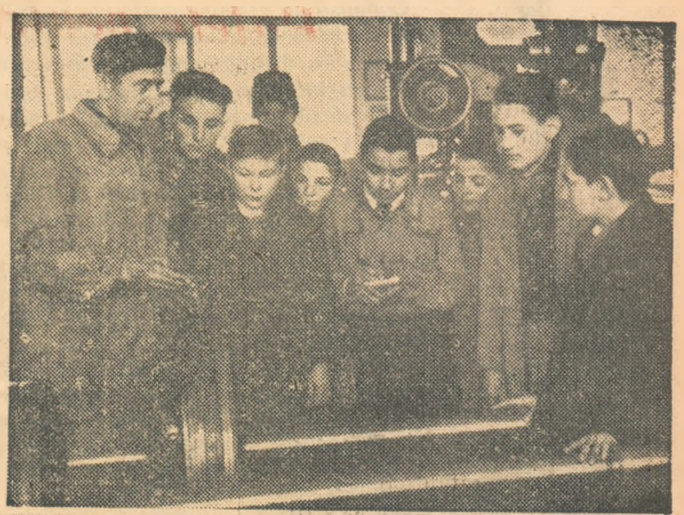
Cum învăţ eu la ISTORIE

Imi place mult Istoria şi îmi dau toată silinţa să învăţ din ce în ce mai bine la acest obiect

Urmăresc cu atenţie cum explică tovarăşa învăţătoare. La lecţia „Ţările Române între anii 1821—1848" am fost foarte atentă şi am luat notiţe bune. Acasă, când am învăţat pentru a doua zi, am citit notiţele şi lecţia din manual După ce am fost sigură că o ştiu, am spus-o cu glas tare. Am făcut şi un fel de rezumat în care am scris datele mai importante Aşa îmi pregătesc eu lecţiile de Istorie.

Silvia BRANEA
cl a IV-a Şcoala română de 7 ani nr. 2 Tg. Mureş

In vizită la atelier

Vizitele în ateliere ajută pe elevi să lege cele învăţate cu practica. Când au învăţat despre maşina cu aburi şcolarii dela Şcoala de 10 ani din Adjud au vizitat depoul C.F.R. Acolo au recunoscut ei multe piese despre care învăţaseră în oră.

DESPRE UN PALTONAȘ

Voi ați mai auzit de fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" din București. Aceasta e cea mai mare, cea mai modernă fabrică de confecții din țară. In ea lucrează câteva mii de muncitori și în fiecare zi ies pe porțile ei mii și mii de costume de haine, paltoane, rochii și bluze pentru mari și mici. Povestea despre paltonaș am aflat-o aici la fabrica de confecții, pe care am vizitat-o mai zilele trecute...

Creatorii de modele

Iată-mă pe aleea cu zăpada bătătorită de pași printre clădirile frumoase, înalte de câteva etaje, ale fabricii de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" din București.

— Să ne oprim aici la blocul acesta — îmi spuse tovarășul care mă însoțește. Aici se află și sectorul care produce îmbrăcăminte pentru copii.

După ce străbatem un coridor larg, ne oprim în fața unei uși pe care scrie: Serviciul tehnic. Intrăm. Iată, într'o parte a sălii, câteva desenatoare stau aplecate asupra planșelor.

— La noi își începe povestea fiecare model nou de îmbrăcăminte — mă lămurește desenatoarea Raia Solomon. Și pentru ca să-mi dovedească aceasta, îmi arătă planșa tovarășei sale Magda Vida, care tocmai desena un nou model de rochie. Apoi îmi puse în față un vraf de modele gata desenate. Le-am răsfoit. Printre ele erau multe rochițe și costumașe, de vară și de iarnă, pardesie și paltonașe pentru copii. M'am oprit asupra unui model de paltonaș. Acesta mi-a plăcut mai mult: avea guler lat și cordon, buzunare și două rânduri de nasturi. Am aflat mai apoi că paltonul acesta a intrat în lucru ba a apărut chiar și la magazinele de confecții.

La început după modelul făcut de desenatoare, s'a lucrat în această secție un singur paltonaș. S'au strâns apoi inginerii și specialiștii l-au cercetat dacă e frumos, dacă cei ce-l vor purta se vor simți bine și dacă nu costă mult. Ei au găsit că modelul de paltonaș e bun și practic. Apoi s'au făcut tipare de carton pentru toate piesele care alcătuesc paltonașul. Tiparele acestea ajung la toate sectoarele de producție din fabrică în mâinile croitorilor.

Pe benzile rulante

Imbrăcămintea pentru copii se lucrează la „sectorul 6" sectorul tineretului, cunoscut ca fruntaș pe fabrică.

Am ajuns acum în „sectorul 6" într'o sală imensă, largă și luminoasă. De-alungul ei se înșirue mesele lungi, mașinile electrice de cusut și benzile rulante. E freamăt de muncă aici ca într'un stup. Intr'o parte, despărțită printr'un perete ușor, se află sala de croit. Aici tovarășul Nicolae Papandrea, stahanovist, croiește la mașina numită „banzicul circular" zeci de piese pentru paltonașe, dintr'o dată.

Pornesc mai departe pe acelaș drum pe care-l urmează piesele croite. Iată am ajuns la banda rulantă unde lucrează brigada a V-a utemistă, brigadă fruntașă. Piesele au ajuns în mâinile utemistei Teodora Nistor, care ajustează fiecare piesă în parte după tipar. Urmează apoi încă 39 de operații dealungul benzii rulante. Mașinile de cusut țăcăne neintrerupt. La una se coase mâneca, la alta gulerul, la alta se prinde mâneca de palton și iată că, din mâinile utemistei Elisabeta Jianu paltonașul iese gata încheiat. Cele 40 de operații n'au durat mai mult de 3 minute. Pe masa brigăzii a V-a s'au strâns zeci de paltonașe albastre, cenușii și cafenii. Sunt aidoma celui pe care l-am văzut printre modelele create de desenatoare: cu guler lat, cordon și buzunare și cu două rânduri de nasturi. Dar nu numai paltonașe se lucrează aici. La câteva benzi se lucrează rochii. Cât sunt de frumoase! Albastre, roșii și alte culori. Au și puișori cusuți pe piept! La brigada a VI-a utemistă se lucrează costume marinărești pentru băiețași. Pantalonii nu sunt mai mari de-o șchioapă!

De a fabrică la magazin

Aproape că am terminat de povestit. Paltonașele gata terminate sunt încărcate în cărucioare, transportate la depozit, iar de aici iau drumul magazinelor. Am aflat că zilnic ies pe porțile fabricii peste 1.900 de paltonașe, costumașe, rochițe pentru copii.

Dar toț nu v'am spus sfârșitul povestirii. Ieri m'am oprit pentru puțin la Magazinul Copiilor. Acolo erau mulți copii cu părinții lor. Un băiețaș tocmai încerca un paltonaș la fel cu cele pe care le-am văzut la fabrica de confecții. Mama cerceta cusătura îngrijită și croiala lui frumoasă.

— Frumos paltonaș — i-am spus băiețașului.

A zâmbit oarecum stingherit. Dar cât de mulțumit era — asta i-o puteai citi în ochi. L-am zărit apoi pe stradă cu pachetul mare sub braț — un dar prețios.

Virgil CARABA

Figuri de luptători pentru pace

PABLO NERUDA

...Nu sunt altceva decât un poet:
vă iubesc pe toți,
rătăcesc prin lumea mea dragă,
în țara mea minerii sunt întemnițați
și soldații poruncesc judecătorilor
Dar mie mi-s dragi până și rădăcinile
țărișoarei mele înghețate,
dacă ar trebui să mor de o mie de ori
acolo aș vrea să mor,
dacă ar trebui să mă nasc de o mie de ori,
acolo aș vrea să mă nasc...

In astfel de cuvinte simple și mișcătoare, izvorîte dintr'o inimă înflăcărată de patriot, își cântă marele poet chilian Pablo Neruda dragostea-i uriașă pentru poporul său asuprit și pentru țara sa înrobită, în care stăpânesc o mână de călăi sângeroși. Versurile acestea, Neruda le-a scris înstrăinat de pământul iubit al patriei, departe de frații săi mineri, țărani și marinari din Chili. Pentrucă în Chili libertatea a fost gâtuită, oamenii cinstiți care ridică glasul pentru apărarea adevărului și dreptății sunt întemnițați, schingiuiți, împușcați. Și vajnicul poet al libertății și păcii, în țara sa, n'ar fi putut scăpa de răzbunarea sbirilor.

Neuitată va rămâne, pentru oamenii simpli din Chili, ziua de 6 Ianuarie 1948, când Pablo Neruda, care se mai afla încă în patrie deși urmărit de poliție, s'a urcat liniștit și curajos la tribuna senatului chilian, de unde a demascat fără cruțare faptele mișelești ale dictatorului Gonzales Videla, care vânduse țara imperialiștilor. După aceea, polițiștii au incendiat casa poetului. L-au hăituit cu și mai multă înverșunare. Dar muncitorii și țăranii din America de Sud, în inimile cărora versurile lui Neruda aprinseseră scânteia nădejdii într'o viață mai bună, l-au ascuns, nelăsându-l pradă urmăritorilor. „Undeva în America" așa își numește poetul locuința sa.

Necontenit însă și pretutindeni, poetul își îndreaptă gândul, cu aceeași dragoste fierbinte și neclintită nădejde, înspre Uniunea Sovietică, apărătoarea libertății popoarelor și a păcii în lume. In anul 1942, în timpul Marelui Război de Apărare a Patriei, dus de popoarele sovietice împotriva cotropitorilor fasciști, Neruda se afla în Mexic. In zilele acelea, la Stalingrad se dădeau lupte crâncene. Scribii burghezi prevesteau pieirea Țării Sovietelor. Neînfricatul Neruda scrie atunci vestitul său poem închinat vitejilor apărători ai Stalingradului, poem din care răzbate credința fermă în victoria Uniunii Sovietice.

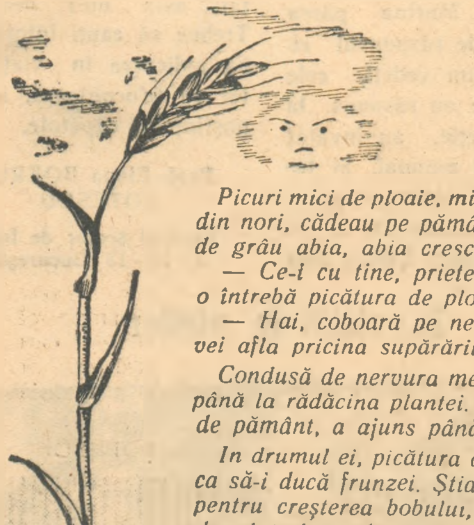
Poemul Stalingradului, alături de marele poem „Să se trezească pădurarul", este cea mai de seamă creație a poetului. In poemul „Să se trezească pădurarul", Pablo Neruda zugrăvește viu suferințele și viața întunecată a oamenilor simpli din cele două Americi, demascând cruzimea și lăcomia imperialiștilor. Suferințele popoarelor, suferințe pe care poetul le trăește din plin, izbucnesc în versuri de mânie și ură împotriva ațâțătorilor la război. Pentru acest poem, i s'a decernat în 1950 „Premiul internațional al păcii".

Numele lui Neruda e cunoscut azi în întreaga lume. Poeziile lui sunt traduse în 40 de limbi. Versurile lui, de o minunată forță și sinceritate, sunt îndemnuri înflăcărate la lupta pentru libertate și pace. Pablo Neruda este membru al Consiliului Mondial al Păcii și, nu de mult, a fost distins cu „Premiul Internațional Stalin pentru întărirea păcii între popoare".

Poetul chilian continuă să lupte cu aceeași tărie pentru isbânda dreptății și adevărului, pentru înfăptuirea marelui vis pe care l-a cântat în versurile sale:

„...Pace pentru toți care trăesc, pace pentru toate pământurile și apele"

Vasile MĂNUCEANU

Ce a văzut o picătură de ploaie

Ing. Teodor **MOSCALU**

Picuri mici de ploaie, milioane și milioane, desprinzându-se din nori, cădeau pe pământ. O picătură a căzut pe o frunză de grâu abia, abia crescută.

— Ce-i cu tine, prietenă!? De ce ești atât de supărată? o întrebă picătura de ploaie pe frunza gazdă.

— Hai, coboară pe nervura tulpinei până la rădăcină și vei afla pricina supărării mele.

Condusă de nervura mediană, picătura de ploaie a coborît până la rădăcina plantei. Printre golurile dintre grăunciorii de pământ, a ajuns până la vârful rădăcinilor.

In drumul ei, picătura de ploaie s'a apucat să caute hrană ca să-i ducă frunzei. Știa ea că planta avea nevoie de azot pentru creșterea bobului, de potasiu pentru formarea amidonului și a zaharurilor, de fosfor pentru grăbirea coacerii, de calciu pentru întărirea tulpinii și de multe alte substanțe. Ar fi dorit să ia cu sine mai multe din ele ca să-i ducă frunzei firave, dar munca nu i-a fost prea rodnică. Grăunciorii de pământ, formați din lipirea firișoarelor microscopice de argilă și humus, aveau puține rezerve. Abia a putut culege picătura de ploaie câteva substanțe. Dornică totuși de a-i veni în ajutor prietenei sale, picătura de ploaie a apucat spre un alt firișor absorbant al rădăcinei. De acolo s'a întors apoi prin vasele lemnoase ale plantei la frunză. A lăsat frunzei puțină hrană culeasă din magazia săracă a firului de grâu și, ieșind sub formă de vapori prin stomatele frunzei, s'a ridicat din nou spre cer.

Un vânt ușor a luat-o și a purtat-o mai departe. „Nu se poate, și-a spus ea, trebue să mai încerc. Poate în altă parte sunt mai folositoare". Cu acest gând a coborît picătura de ploaie spre un alt lan de grâu. Aici toate plantele erau mai frumoase.

— Bine ai venit! Ai multă treabă la noi! Dă fuga în cămară și vei vedea, spuseră plantele... Picătura de ploaie o porni spre rădăcina unui fir de grâu. Mare i-a fost bucuria văzând grăunciorii din jur plini cu tot felul de substanțe hrănitoare. Fericită, a început să culeagă cu hărnicie din toate. Incărcată peste puteri, a apucat pe drumul îngust și întunecos al vaselor lemnoase, mergând spre frunză. Acolo se pregăteau pentru boabele de grâu toate substanțele care fac pâinea atât de gustoasă: proteinele, amidonul, zaharuri și alte substanțe.

Acum picătura de ploaie era bucuroasă. Ajutase plantelor să se hrănească. Inainte de a se evapora în atmosferă, ea se apropie de un spic întrebându-l curioasă:

— Spune-mi, prietene, de ce cămara ta este așa de bogată? La care spicul îi răspunse:

— La sfatul agronomului, țăranii colectiviști au adus înainte de a semăna grâul cantități mari de gunoi de grajd și de îngrășăminte chimice; noi, drept răsplată pentru grija ce ne-au purtat-o, vom da o recoltă de aproape 3000 de kg. la hectar. Pe alte ogoare unde nu s'a pus îngrășăminte cămara fiecărei plante este săracă iar recolta va fi pe jumătate și poate chiar mai mică.

Acum a înțeles picătura de ploaie de ce cămara primei plante era așa săracă.

Purtată de acelaș vânt ușor, picătura de ploaie s'a pierdut în atmosferă, mulțumită că de astă dată și-a ajutat prietenii...

V'am povestit toate acestea ca să înțelegeți cât de necesare sunt îngrășămintele pentru plante.

Mihăiță și problemele „NU TE GRĂBI"

Ca întotdeauna, Mihăiță P. a terminat primul lucrarea de control la Matematică, la clasa a V-a B. Nici nu se uscase bine cerneala și hop! s'a și prezentat cu caietul la catedră. Și iarăși ca întotdeauna, deși Mihăiță nu lucrează prost la Matematică, teza lui avea câteva greșeli din acelea care se fac atât de des din nebăgare de seamă sau din grabă: virgule puse unde nu trebuia, date copiate greșit de pe tablă, inmulțiri făcute prost, o greșală de judecată în rezolvarea unei probleme...

Toate acestea mi-au dovedit că Mihăiță nu-și lămurește bine legătura dintre datele problemei înainte de a se apuca de rezolvarea ei. Și, ca să fie primul care termină lucrarea, mai dă și calculele peste cap!

Titel și Gabriela, membri ai cercului de matematică dela școala noastră, m'au rugat să le dau pentru viitoarea adunare a cercului o serie de exerciții și probleme „Nu te grăbi", care să arate necesitatea de a lucra cât mai atent la Matematică și de a verifica rezultatele căpătate.

Când Titel l-a chemat la această adunare, Mihăiță i-a răspuns:

— După masă? Viu, cum să nu! Problemele alea sucite le fac eu la iuțeală, și pe urmă am șters-o la concursul de săniuțe!

Iute mai e Mihăiță! Câteodată însă iuțeala asta a lui nu dă rezultate bune. Asta s'a văzut îndată la ședința cercului.

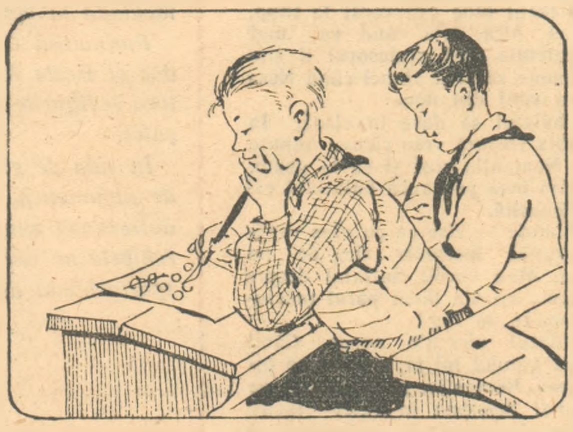
— Pentru fiecare problemă, i-a spus Titel, tovarășul profesor hotărăște un timp de gândire. Dacă ai găsit răspunsul, il scrii pe caiet și ridici mâna. Tovarășul profesor iți notează numele și după ce trece timpul fixat, cere fiecăruia soluțiile.

— Și ce-i cu problemele alea... „Nu te grăbi", cu care mi-ați împuiat urechile? întrebă nerăbdător Mihăiță.

— Ei vezi, aici e aici, îi răspunse Titel. Nu sunt probleme grele, dar trebue să te gândești bine când dai răspunsul. De aceea noi le-am numit așa: „Nu te grăbi", adică nu te grăbi să dai răspunsul până nu verifici și răsverifici rezultatul.

Cea dintâi problemă pe care le-am dat-o a fost asta: „Zece pompe în zece minute pompează zece tone de apă. În câte minute 25 de pompe de același fel vor pompa 25 tone de apă?

In bănci, membrii cercului s'au apucat îndată de lucru. Au citit de multe ori enunțul, căutând să înțeleagă legătura dintre datele problemei. Mihăiță i-a privit mirat și sunt sigur că și-a spus în gând: „Or fi ei poeți, prozatori sau fizicieni, dar matematicieni nu sunt! Problema e atât de ușoară! Răspunsul sare'n ochi, e simplu.

Il văd că scrie ceva pe maculator și ridică, desigur primul, mâna. Mare lucru și iuțeala asta la Mihăiță!

După cinci minute i-am cerut răspunsul.

— Ușoară problemă tovarășe profesor! 25 de pompe vor pompa 25 de tone de apă în 25 de minute.

Silvia M. arată că cele 25 de pompe vor pompa apa tot în 10 minute.

Mihăiță a privit-o uimit pe colega lui și deodată și-a adus aminte de sfatul: „Nu te grăbi și verifică rezultatul!" Dar problema părea atât de ușoară! Sigur, răspunsul Silviei este bun. Una singură din cele 10 pompe va pompa în 10 minute o tonă de apă. Deci 25 de pompe vor pompa 25 de tone tot în 10 minute.

— M'am repezit și m'am făcut de râs, și-o fi spus Mihăiță în gândul lui.

Dacă ar fi fost mai puțini participanți la adunarea cercului, n'ar fi stat mult la îndoială și ar fi părăsit clasa, să nu piardă concursul de săniuțe. Dar așa, cum să treci printre băncile pline? Și... să nu poată el să rezolve o problemă ca asta, vorba lui, de clasa a II-a? Și Mihăiță a rămas pe loc.

Le-am dat problema a doua: „Se pot așeza 50 de nuci în cinci grămezi, astfel ca în fiecare grămadă să fie un număr fără soț de nuci?"

— Asta chiar că-i simplă, și-a spus Mihăiță! Fleac! sigur că se poate. Dacă și asta mai e problemă!...

L-am văzut cum a scris pe caiet „Da!" și se pregătea să ridice mâna, să fie... „primul" iarăși. Dar stai! Ce-ar fi să verifice? N'are de ce să se grăbească: timp mai este suficient. N'o fi având cumva și problema asta chițibușurile ei?

Și Mihăiță a desenat pe caiet cinci cerculețe care închipuiau grămezile de nuci. In fiecare din ele ar trebui să pună un număr fără soț. Adunate, numerele acestea trebue să dea 50, adică un număr cu soț. Dar asta nu se poate! Suma a cinci numere fără soț este tot un număr fără soț. Dacă nucile ar fi 49, sau 51, ar merge...

— Gata, gata era să dau buzna și de data asta. Ia să fac pe caiet și câteva încercări, și-a spus Mihăiță.

După ce și-a verificat judecata, el a scris pe maculator răspunsul „Nu!" și a adăugat explicarea răspunsului. De-abia după aceea a ridicat mâna.

Problemele următoare Mihăiță le-a lucrat tot așa: cu atenție, fără grabă, verificând la sfârșit rezultatul. Desigur, n'a mai dat el... primul răspunsul de fiecare dată, dar a dat răspunsuri bune. Cred că acum Mihăiță a înțeles de ce e bine să-și mai micșoreze iuțeala la calcule.

Am auzit însă că la concursul de săniuțe a ieșit... tot primul!

Prof. Nicolae CARP
Școala de 7 ani din comuna Valea Mare Pravăț, regiunea Pitești

Izvorul vioiciunii

Ți s'a întâmplat desigur să te scoli dimineața moleșit, obosit, deși știi că ai dormit destul. Ca să birui această moleșeală, fă zilnic exercițiile de gimnastică pe care ți le indicăm mai jos

1. După ce te-ai trezit, sări repede din pat, deschide fereastra și respiră adânc de câteva ori, apoi ridică-te pe vârfuri și întinde brațele în sus. După asta, la comanda pe care ți-o dai singur, execută „mers pe loc", mișcând brațele și ducând genunchii la piept.

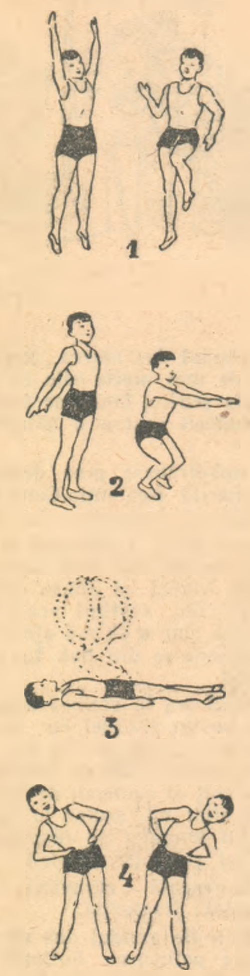
2. Urmează o mișcare de brațe și picioare din poziția „stând", cu brațele oblic înapoi: îndoaie genunchii, du brațele înainte, (1) revino apoi, îndreptând genunchii și ținând brațele oblic înapoi (2). Repetă aceste figuri de 4—5 ori.

3. Următorul exercițiu se execută din poziția „pe spate culcat" sau „șezând pe coate sprijinit". Ridică ușor călcâiele dela dușumea și în ritm din ce în ce mai vioi imită mersul pe bicicletă (1—8), de două ori. Ridică-te repede în picioare, pune mâinile în șold, depărtează ușor tălpile și fă îndoiri laterale de trunchi: spre stânga (1), la vertical (2), spre dreapta (3), la vertical (4).

4. Acum execută două arcuiri spre stânga (1—2) și treci direct spre dreapta (3—4). Aceeași mișcare spre stânga (5—6), spre dreapta. Execută apoi sărituri cu mingea, imitând sborul păsărelelor: din poziția „stând", depărtează brațele și picioarele în același timp (1). Revino în poziția de drepți prin sărituri (2) și repetă mișcările încă de trei ori. Nu depărta prea mult picioarele și caută să sări din ce în ce mai sus. Execută apoi „mers", cu mișcări de respirație.

După ce ai terminat gimnastica de înviorare, nu te îmbrăca repede, ci spală-te cu apă rece pentru a-ți căli corpul și a-l face rezistent la frig.

Doina CIULIANU
profesoară de Educație fizică

Comoara din insula păsărelelor

Dacă v'ar întreba cineva care este cea mai de preț comoară din lume, ați ști să răspundeți? Fără îndoială s'ar găsi printre voi unii care să spună: cinstea ne este lucrul cel mai scump; iar alții, care să recunoască deschis: munca ne este mai dragă decât orice pe lume.

Pescarul Ali, din filmul cehoslovac de păpuși „Comoara din insula păsărelelor", a descoperit, trecând printr'un șir de întâmplări, care este această comoară. Și să vedeți cum.

Ali era un pescar sărac, care își câștiga pâinea muncind cinstit. El pescuia în fiecare zi în largul mării. Pe insulă, viața era veselă căci cismarul, fierarul, brutarul și ceilalți locuitori erau harnici și pământul bine lucrat le aducea roade din belșug. Dar iată că într'o zi, Ali, rătăcind pe mare, zări plutind o corabie în care era un rege bogat, împodobit cu haine scumpe. Atunci Ali dori să fie și el bogat ca regele acela, să nu mai muncească și să ducă un trai ușor. Se apucă să caute o comoară. O caută în tot locul — și pe fundul mării și pe uscat. In film veți vedea cum găsi Ali comoara piratului Ibrahim, lăzile lui cu aur și nestemate. De atunci nimeni pe insulă nu mai munci, căci fiecare aștepta să se îmbogățească cu aurul din comoară. Dar când să-l împartă, se certară strașnic și se luară la bătaie. Și astfel nenorocirea se abătu asupra insulei. Nimeni nu muncea și toți simțeau că se prăpădesc de foame; se băteau și pentru o coajă de pâine. Ar fi dus-o mult așa, dacă Ali nu s'ar fi descotorosit de pirat și de aurul său blestemat. Când Ibrahim cu comoara sa, agonisită prin furt, s'a cufundat în valuri, pe insula păsărelelor a început iar munca spornică și viața plină de voie bună. Ali pescarul și-a dat atunci seama că dreptatea este de partea celor care vor răspunde așa la întrebare: nu există comoară mai de preț decât munca cinstită.

Ileana POPESCU

Neatenția și băiatul

Cu gândul dus aiurea, Neatenția lenevea de mai multe zile în patul ei. De atâta ședere, fața i se scofâlcise și urme adânci arătau o bătrânețe timpurie.

— Imbătrânesc prea devreme! își zise amărîtă Neatenția.Cum aș putea face oare să întineresc d:n nou?

Incepu să se gândească la fel de fel de leacuri, dar nici unul nu-i fu pe plac. Atunci își aduse aminte de prietenul său, vestitul vraci Suflatul.

— Iată cine o să mă ajute! își zise ea ridicându-se din pat. La el am să mă duc!

Suflatul era la vremea aceea acasă. Stătea pe un scăunel cu un manual școlar pe genunchi. Cu un ochi se uita în manual, iar cu celălalt privea într'un colț al camerei, de parcă acolo s'ar fi aflat un școlar la lecție. Din botul lui lunguieț se răspândeau în odaie tot soiul de șușoteli.

— Răgușeală zdravănă, prietene — îl salută Neatenția.

— Să-ți fie gândul dus aiurea — îi răspunse politicos Suflatul — și-ți mulțumesc de urare. Că bine ai mai zis-o! De răgușea:ă am nevoie ca de botul meu cel lung, zău așa! Dacă n'aș fi răgușit, dacă n'aș vorbi încet, aș mai putea eu sufla? Da' ia spune-mi, pentru ce-ai venit?

— Necazurile, prietene, m'au mânat către tine. Imbătrânesc prea devreme!

— Asta are leac, îi răspunse șușotind Suflatul. Fă cum te-oi învăța eu. Du-te la o școală și alege băiatul care ți se pare că e cel mai atent la lecție. Dacă reușești să-l faci neatent, vei întineri la fiecare lecție cu câte trei ani dintr'o dată, iar dacă-l faci să ia notă rea urme:e bătrâneții se vor șterge de pe chipul tău. Ferește-te însă de băieții care...

Aici Suflatul i-a șoptit niște cuvinte la auzul cărora Neatenției i s'a făcut părul măciucă.

— Am să mă feresc, prietene, am să mă feresc.

★

A mers Neatenția cât a mers și numai iată că s'a pomenit în fața unei clădiri albe, cu ferestre mari, prin care pătrundea din belșug lumina zi:ei.

— Școala! își zise Neatenția. Ia să-mi încerc eu norocul aici!

Se plimbă de câteva ori prin fața ferestrelor, privind cu och:i mari în clase. Intr'o bancă, zări un băiat care părea că soarbe fiecare cuvânt al profesorului. Se uită și pe banca lui, și când văzu că nu se află lucrurile de care îi spusese Suflatul să se ferească, Neatenția se bucură nespus.

— Ha, ha, ha! Cât de norocoasă sunt astăzi!

Se apropie de fereastră și bătu încetișor:

— Băiatule, hei băiatule, ascultă-mă un pic și pe mine!

Băiatul își întoarse capul spre ea, dar aducându-și aminte că e la lecție începu să asculte din nou pe profesor. Neatenția nu se lăsă bătută cu una cu două. Prinse din zbor câțiva fulgi de zăpadă și-i lipi de geam.

— Ia privește ce steluțe frumoase!

— Intr'adevăr, frumoase steluțe! răspunse băiatul. Și cât de frumos ninge afară! Fulgii mari se rotesc alene prin aer și se aștern în strat pufos pe străzi și pe case.

Vru să se întoarcă spre profesor, dar se răsgândi.

— Am să stau puțin de vorbă cu Neatenția, dar numai puțin! Apoi ascult mai departe lecția — socoti în sine băiatul.

— Ce-ai zice, băiatule, de un săniuș după masă?

— Nu prea e vreme de săniuș... Zăpada e moale și nici pârtie nu este. In schimb un om de zăpadă s'ar putea face.

Și din clipa aceea băiatul se gândi la omul de zăpadă făcut anul trecut în curtea școlii, la niște bătălii cu bulgări de omăt și la un concurs de săniuțe.

— Ciudat! își zise băiatul când ora se termină. Am fost la lecție și parcă n'am fost. Nu-mi amintesc decât de omul de zăpadă, de bătălii și de concursul de săniuțe. Oare despre astea ne-a vorbit profesorul?...

...A doua zi Neatenția, întinerită cu trei ani, veni din nou la geam. Și mult se mânie ea când îl văzu din nou pe băiat atent la lecție

— Băiatule, hei băiatule! strigă ea. Vrei să mă mai asculți un pic?

Băiatul o privi o clipă, apoi n'o mai luă în seamă. Neatenția, mai, mai să-și muște buzele de ciudă.

— Băiatule, ai uitat să privești la mărcile pe care ți le-a dat co:egul tău!

— Intr'adevăr, am uitat! — își spuse băiatul. Dar acum e lecție! Ei și? Am să mă uit un pic și apoi ascult din nou lecția. Numai un pic, atâta!...

Scotoci în ghiozdan și scoase de acolo un album cu mărci. Privi mărc:le pe rând: unele erau roșii, alte:e albastre, iar altele verzi. Frumoase mărci, nimic de zis, numai că atunci când băiatul a ajuns la ultima foaie a albumu:ui, clinchetul clopoțelului anunță sfârșitul lecției.

— Parcă nici n'aș mai fi școlar! — se mustră băiatul. Stau la lecții, dar degeaba stau. Nu învăț nimic din ele.

In schimb Neatenția întineri iarăși cu trei ani dintr'o dată.

Dac'a văzut băiatul că nu mai e chip să fie atent la lecție s'a dus să ceară sfatul profesorului său.

— Ai făcut bine c'ai venit la timp, îi zise el Altă dată când va mai veni Neatenția... Și profesorul îl sfătui ce anume să facă atunci când Neatenția va veni din nou.

Apoi băiatul se duse în clasă, la lecție. Abia trecură vreo câteva minute și hop! Neatenția sosi și ea la geam. Când privi însă pe banca băiatu:ui rămase înlemnită.

— Băiatule — zise ea cu glas rugător — aruncă lucrurile alea de pe banca ta. Mi-a vorbit Suflatul despre ele și zău... mi s'a făcut părul măciucă. Aruncă-le, te rog!

Dar băiatul nici n'o auzea. Când simțea că gândul lui ar vrea să se întoarcă spre Neatenție, punea mâna pe creion și-și însemna în caiet ideile principale ale lecției. Și cum punea el mâna pe creion, Neatenția pălea și îmbătrânea din nou cu câte trei ani d:ntr'o dată.

Când s'a terminat lecția, băiatul și-a aruncat ochii pe caiet. Și ciudat! In minte îi rămăsese tot ceea ce era important din lecție.

— „Ia-ți notițe" își aduse el aminte de cuvintele profesorului său. De creion și de caiet Neatenția se teme ca de moarte.

★

Se spune că băiatul a început să capete de atunci numai nota 5. La auzul acestei vești, Neatenția îmbătrâni de tot. De teamă să nu-i rămână oasele pe acolo, și-a luat tălpășița și a plecat spre alte școli. Și tot umblă ea prin lume, doar-doar o găsi vreun școlar pe care să-l poată păcăli...

Vasile BĂRGĂUANU

Ne pregătim pentru spartachiadă

Intr'o zi la ora de Cultură fizică și sport tovarășul profesor ne-a adus o veste care ne-a bucurat mult. Se va organiza în orașul nostru spartachiada de iarnă a pionierilor și școlarilor. Incă din ziua aceea echipele noastre sportive și-au început antrenamentele. Așa, de pildă, Tănase Mihai, cel mai bun schior al unității, face antrenament în fiecare zi, ajutându-i și pe ceilalți pionieri care vor să participe la spartachiadă. Pe derdelușul din apropiere coboară cu viteză Lupu Alexandru, Popa Dumitru, Picu Ioan, Insurățelu Cornel și Bobeș Dorel. Ei ne vor reprezenta la spartachiadă în echipa de sănii.

Patinatorii Clain Diter, Posticescu Teodor și Brate Mircea își îmbunătățesc viteza și figurile artistice pe patinoarul orașului.

In sala de gimnastică a școlii, echipele de gimnastică, tenis de masă și volei se antrenează zilnic. Suntem siguri că toate echipele ne vor reprezenta cu cinste la spartachiada de iarnă.

Ovidiu HULEA
cl. a VII-a
Șc. de 10 ani băieți, Sibiu

Creații ale copiilor

Săniuța mea

Săniuța mea ușoară
Nu alunecă ci sboară!

De pe deal venim ca vântul,
De se sgudue pământul.

Buf, și iată-ne 'n omăt...
Ne sculăm încet, încet,

O pornim din nou pe drum,
După noi zăpada-i fum!

Săniuța mea ușoară
Nu alunecă ci sboară!

Mihai MIHUȚ
cl. a V-a Șc. elem. comuna Muncelul Mic, regiunea Hunedoara

Iarna

Iacă-au început să cadă
Fulgii cu duiumul:
Vezi, nămeții de zăpadă
Năpădesc tot drumul!

Hai, copii, veniți la joacă,
Hai la bătălie!
Prin zăpada afânată-i
Joc și veselie!

Uite-acum începe-aici,
Bătălie mare.
Strigă unul plin de el
Că e cel mai tare.

Dar un bulgăr cât un măr
Il isbește'n frunte.
Spăimântat, într'o ogradă,
Cât clipești se-ascunde.

...Hăt, târziu, pe înserat,
O pornim spre casă.
...Cu zăpada-am și uitat
Să mai stăm la masă!

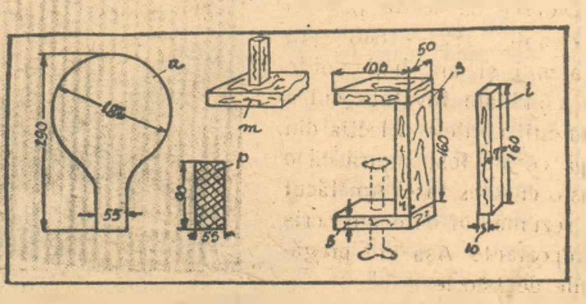
Aristotel CUSIN
cl. a VI-a
Șc. elementară nr. 2
Câmpulung Moldovenesc

Construiți singuri

Palete pentru tenis de masă

Nu-i deloc greu să vă construiți chiar voi paletele pentru tenis de masă. Aveți nevoie de ferestrău și pânză de traforaj, de o bucată de placaj, cuișoare, puțin postav, ață mai rezistentă și clei. Tot singuri puteți face și suporturile de care se prinde plasa.

Desenați pe o bucată de placaj de 5 mm. grosime două palete (a) cu dimensiunile arătate în schiță. Din lemn mai gros, de 8-10 mm., tăiați 4 plăsele (p), câte două pentru fiecare paletă. Sculptați apoi cu briceagul în plăsele niște șănțulețe, după cum vedeți în schiță. Datorită lor paleta nu lunecă din mâna jucătorului, așa cum s'ar întâmpla dacă mânerul ar fi neted. Pe cele două suprafețe rămase libere lipiți cu clei câte o bucată de postav sau (dacă aveți) de cauciuc. Și... paletele sunt gata!

Suporturile pentru plase le construiți din lemn după dimensiunile din schiță.

Piesele din care se alcătuit fiecare suport se prind între ele cu clei sau cuișoare. La partea de jos, introduceți un șurub cu care suportul se fixează de masă. O altă piesă, notată cu litera (i), o prindeți ca în figura (m) deasupra suportului (s). De ea se leagă plasa.

Redacția: București str. Academiei Nr. 17 Tel 6.09.26 — Administrația: 5.79.50 Abonamentele se fac la toate OFICIILE POȘTALE și SECȚIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI. Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii